

Na zvýšenie spoľahlivosti získaných poznatkov som realizoval trianguláciu zdrojov dát – viedol som rozhovory s učiteľmi, ktorí žiaka v danom školskom roku učili.

Spôsob analýzy dát:

1. Opieral som sa o teoretické tvrdenia (overoval teóriu).
2. Popisoval som prípad a zistene údaje som vzťahoval k výskumnej otázke.

Bibliografia

- ČEREŠNÍK, M., GATIAL, V. 2014. *Rizikové správanie a vybrané osobnostné premenné dospievajúcich v systéme nižšieho sekundárneho vzdelávania*. Nitra : Univerzita Konštantína filozofa v Nitre. 2014. ISBN 978-80-558-0658-7.
- JUHÁSOVÁ, A., DEBNÁRIKOVÁ, K. 2016. *Školské prostredie ako priestor pre prevenciu delikvencie*. Bratislava : UK. 2016. ISBN 978-80-223-4234-6.
- SMYKOVÁ, E. 2018. *Rizikové správanie detí a mládeže v kontexte prevencie v školskom prostredí (P-152)*. Záverečná správa z výskumnej úlohy. Termín realizácie: 01/2017 –12/2018. Výskumný ústav detskej psychológie a patopsychológie
- VÁGNEROVÁ, M. 2005. *Školní poradenská psychologie pro pedagogy*. 1. vyd. Praha : Karolinum, 2005. 430 s. ISBN 80-246-1074-4.

УДК 37.9350

Петришин Л. Й.

доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної роботи, спеціальної освіти та менеджменту соціокультурної діяльності Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка
ludmyla.petryshyn@gmail.com

**WEBINAR ЯК ФОРМА ДИСТАНЦІЙНОГО ІНТЕГРАТИВНОГО
КОНСУЛЬТУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА**

Постановка проблеми. У наказі Міністерства освіти і науки України від 25.04.2013 № 466 «Про затвердження Положення про дистанційне навчання», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30 квітня 2013 р. за № 703/23235, дистанційне навчання – це індивідуалізований процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчального процесу у спеціалізованому середовищі, яке функціонує на базі сучасних соціально-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій [9].

У свою чергу *дистанційне інтегративне консультування* можна розглядати як надання індивідуальної інформаційної професійної допомоги фахівцем в умовах, що не передбачають особисту присутність сприймаючого (за допомогою комп'ютера, планшета, смартфона та Інтернету). Сама ж дистанційна форма освіти та консультування передбачає доступ до Інтернету, технічне забезпечення (комп'ютер, планшет, смартфон) в усіх учасників

освітнього чи консультативного процесу, а також те, що фахівці володіють технологіями дистанційної взаємодії.

Аналіз досліджень і публікацій. Сьогодні вебінари стають популярною формою дистанційного інтерактивного комунікування, що використовується в системах консультування, навчання та додаткової професійної освіти.

Питання використання вебінару як дистанційної форми освіти та консультативної роботи досліджували ряд науковців, зокрема: Пічугіна І. розглядає вебінар як технологію. Гурбан А. і Соколов В. як орієнтовану платформу в організації навчальної діяльності дорослих. Милованова Г., Куляшова Н. та Султанова Б. висвітлювали доцільність використання вебінарів у дистанційному навчанні дорослих. Бабійчук В. досліджувала використання вебінар орієнтованих платформ у системі підвищення кваліфікації педагогічних працівників. Кухаренко В. розробив загальні рекомендації з організації і проведення вебінарів [1; 2; 3; 4; 5; 6].

Мета статті полягає в аналізі вебінару як дистанційної інтегративної форми консультативної роботи соціального педагога.

Виклад основного матеріалу дослідження. Що таке Webinar, і в чому його відмінності від інших способів організації консультування та навчального процесу. Слово вебінар утворено від веб та семінар. Веб (англ. Web-мережа, павутина) – загальноприйняте позначення приналежності до комп'ютерної мережі. Семінар – інтерактивне консультативно-навчальне заняття, в ході якого слухачі виступають з доповідями, ставлять запитання, беруть участь в обговоренні, дискутують [4; 6]. Webinar як особлива форма комунікації з'явився в кінці 1990-х рр., коли в мережі Інтернет стали масово використовуватися надійні системи конференц-зв'язку. Знак «Webinar» був зареєстрований у 1998 р.; у даний час його власником є компанія InterCall.

Мережевий характер консультування та навчання, що дозволяє вести консультацію чи заняття дистанційно – це головний плюс вебінару, порівняно з традиційним семінаром, що вимагає фізичної присутності всіх його учасників в одній аудиторії. Разом з тим, таке заняття максимально наближене до безпосередньої взаємодії, оскільки дозволяє вести діалог та консультування у режимі реального часу. У сукупності, це забезпечує порівняно невисоку собівартість організації занять-вебінарів за наявності необхідних технічних умов і зростання популярності вебінарів як ефективної форми консультування та додаткової освіти.

Визначаючи місце вебінару в системі форм консультативної роботи соціальних працівників/педагогів, його нерідко називають різновидом web-конференцій, web-презентацій чи інших форм дистанційного спілкування в режимі онлайн Webinar. Це не зовсім вірно, оскільки засоби навчання, використовувані в ході вебінару, охоплюють практично всі види мережевих ресурсів. Крім того, на відміну, наприклад, від відеоконференції або конференції у форматі web-форуму, web-квесту, які були створені для будь-якого дистанційного спілкування в мережі Інтернет та потім пристосовані для навчання, вебінар спочатку з'явився як форма навчання, яка використовує різноманітні електронні засоби та мережеві технології [6; 7; 8].

Для успішної реалізації соціальним педагогом інтегрованого дистанційного консультування важливими є: залучення фахівців (психологів, спеціальних педагогів, соціальних працівників) до консультування; актуалізація та візуалізація; урахування індивідуальних особливостей клієнта відповідно до стану його здоров'я; моніторинг динаміки втомлюваності; дотримання режиму дня, заснованого на наукових рекомендаціях; спокій, упевненість і позитивні емоції соціального педагога.

Висновки. Таким чином, вебінар – це інтерактивне мережеве навчально-консультативне заняття, що проводиться соціальним педагогом/працівником чи викладачем дистанційно з використанням різноманітних програмних засобів та мережевих ресурсів, що забезпечують високу інформаційну насиченість і активність у режимі реального часу [4; 6; 8]. Зокрема слід зазначити, що вебінар як дистанційна інтегративна форма консультативної роботи соціального педагога передбачає, в першу чергу, створення довірливого комунікативного простору, що повинен передбачати реалізацію таких цілей: оперативного інформування; повідомлення нового матеріалу; уточнюючі запитання; коментарі консультативного характеру тощо.

Важливим є те, що новітні технології дають можливість для онлайн-навчання та консультування, спілкування, тренувань, повторювання вправ за тренером не виходячи з дому. Вважаємо, що такий стрімкий зліт нових можливостей надає можливість для онлайн консультування соціальним педагогом/працівником різних категорій населення, а також може допомогти винайти нові методики роботи із людьми, які опинились в СЖО.

Отже, одним із актуальних шляхів консультативної роботи соціального педагога /працівника на сьогодні є вебінари. У системі форм консультативної роботи соціальних працівників/педагогів, його нерідко називають різновидом web-конференцій, web-презентацій чи інших форм дистанційного спілкування у режимі онлайн. Вебінар – це інтерактивно мережева освітньо-консультативна технологія, що проводиться соціальним педагогом/працівником дистанційно з використанням різноманітних програмних засобів та мережевих ресурсів, що забезпечують високу інформаційну насиченість та фахову консультативну активність у режимі реального часу. Перспективними дослідженнями у цій тематиці слід розглядати: web-форуми та web-квести у синхронній та асинхронній дистанційній взаємодії соціального педагога/працівника та клієнта.

Література

1. Бабійчук В. Г. Дистанційна форма підвищення кваліфікації: структура, зміст і забезпечення. URL: http://www.moippo.mk.ua/attachments/article/160/Veresen_2010_3-4.pdf#page=63.
2. Борошенко І. А. Дистанційне навчання на курсах підвищення кваліфікації вчителів: переваги та особливості . *Освіта Закарпаття : наук.-метод. журнал*. Ужгород: Закарпатський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти. 2010. Вип. 12.
3. Клейно Л. Г. Можливості та особливості проведення вебінарів. *Науковий журнал «Аспект» / Міжнар.наук.-практ. конф.* 2014. ДВНЗ

Донбаський державний педагогічний університет, м. Слов'янськ. URL: <http://asconf.com/rus/index>.

4. Котяк В. В. Вебінари як засоби навчання у сучасній системі освіти . *Наукові записки НДУ ім. М. Гоголя. Психолого-педагогічні науки*. 2011. № 7.

5. Кухаренко В. М. Використання вебінарів у навчальному процесі. *Комп'ютер у школі та сім'ї*. № 2(90), 2011. С. 12–16.

6. Морзе Н. В. Ігнатенко О. В. Методичні особливості вебінарів, як інноваційної технології навчання URL: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/itvo/2010_5/4.pdf.

7. Петришин Л. Й. WEB-QUEST як інноваційна технологія підготовки креативних фахівців соціальної сфери. Інновації педагогічної освіти в умовах викликів сьогодення: монографія / за ред. С. Я. Харченка; Держ. закл. «Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка». Старобільськ: Вид-во ДЗ ЛНУ імені Тараса Шевченка, 2019. 352 с./ С. 125-140.

8. Пічугіна І. С Застосування вебінарів для психолого-педагогічного консультування [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://bit.ly/1mZb3lY>

9. Про затвердження Положення про дистанційне навчання URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1695-12>.

УДК 37.7458 (4)

Пришляк Н.Р.

викладач-методист КЗ ЛОР

«Бродівський фаховий педагогічний коледж

імені Маркіяна Шашкевича»

pryshlyaknat@gmail.com

ІКТ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА

Останнім часом в освітньому середовищі усе більше уваги звертається на можливість вдосконалення навчального процесу за допомогою сучасних комп'ютерних сервісів і технологій. Зберігається стійка тенденція до розширення впливу інформаційно-комунікаційних технологій на систему навчання.

Стимулювання інтересу до навчальної діяльності, сприяння формуванню логічного та критичного мислення, розвиток здібностей студентів та формування інформаційної культури – усе це повинно стати результатом впровадження ІКТ у навчальний процес.

Такі дослідники як В. І. Биков, І. В. Захарова, М. В. Дмитрієва, С. О. Сисоєва, Ю. В. Триус, Ф. В. Новіков активно займаються розробкою і впровадженням у навчальний процес нових інформаційних технологій. Так, О. І. Руденко-Моргун у своїй статті “Комп'ютерні технології як нова форма навчання” пише: “Ми живемо в столітті інформаційної, комп'ютерної революції, що почалася в середині 80-х років і дотепер продовжує нарощувати темпи. От її основні віхи: поява персонального комп'ютера, винахід технології мультимедіа, впровадження в наше життя глобальної інформаційної